

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschijnt s'onds-dings, s'donnerdags en zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by M. COLLEE, boekdrukker
uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alletoezending van brieven, annonces, geld, enz., moet gefrankeerd
zyn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad.
" " " " 8 fr. buiten " "
Een blad afzonderlyk 20 centimen.
De aankondigingen, p. d. drukregel 15 " "
De reclamen 25 " "

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzocht duydelyk
niet te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in
het fransch blad, te COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen
worden. Deze laatste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren
gegeven gemeten voordeliger condities.

TONGEREN, DEN 20 SEPTEMBER.

Men heeft gezegd dat de laatste ministerraad niet zoo kalm is geweest, als hy dit gewoonlyk is. Het schynt dat er sprake is geweest van de verwydering van MM. Tesch en Chazal. De laatste voelde zich gekrenkt door de houding der andere ministers, in de kwestie van Mexiko; want men weet zeer goed, dat, al zegt men dat het gouvernement vreemd is aen die werving, deze toch gebeurt met aanmoediging van hoogerhand. De zaak is nog niet teenemaal vereffend, naer men beweert. De moeijeligheden, in de kwestie van Antwerpen, worden dagelyks grooter, zoowel door de begrootingen van generaal Greinill (die zegt dat de forten van Antwerpen 80 a 90 miljoen zullen kosten), als door de inlichtingen die generaal de Lannoy publiek maekt. De kwestie van Mexiko zou voor M. Chazal eene achterdeur zyn, om met fatsoen heen te gaen, en men raedt hem aen van deze opening gebruik te maken!

Men spreekt van eene meeting, te Brussel, om te protesteeren tegen de werving in België van het mexikaensche korps. Van eenen anderen kant wil men generaal Chapelier by het parket aenklagen, als agent van rekrutering. Die aenklagt zou gesteund worden door eene raedpleging, ondertekend door de voornaemste advokaten.

Afschaffing van het zegelregt op de niet-aengeplakte berigten.

De *Moniteur* bevat het koninklyk besluit, bekrachtigende de wet, waardoor het zegelregt wordt afgeschafft op de berigten, welke niet bestemd zyn om aengeplakt te worden.

Nieuwe kerkhofschending.

Men leest in de *Gazette van Diest*:
Met droefheid hebben wy te bestatigen, dat er in de verledene week eene nieuwe kerkhofschending alhier heeft plaats gehad.

Eene ongelukkige had zich gezelfmoord, en, niettegenstaende M. de burgemeester onderrigt was door den eerw. heer deken dat het tegen de wetten der H. Kerk strydt zulke personen op gewyde aerde te begraven, heeft de schepene, de burgemeester bevolen, het lyk in gewyde aerde te plaatsen. Deze begrafenis is eene nieuwe kwetsing der gevoelens onze katholieke bevolking, des te meer daer er op ons kerkhof eene betamelijke plaats gereserveerd is voor zulke gevallen.

Het bevel van den schepene Thys moet beraden geweest zyn, want de kommissaris van politie woonde de begrafenis by, welligt om te zien of dat bevel wel uitgevoerd werd, en later zyn de agenten van politie de plaats nog komen bezigtigen.

Eene protestatie, waerin de verontweerdiging gepaerd gaat met veel beleefdheid, werd dadelyk door den zeer eerwerden heer deken en den eerwerden heer pastoor van Onze Lieve Vrouwe Kerk aen den heer burgemeester gestuurd. Daer zy tot nog toe zonder antwoord gebleven is, moeten wy er uit besluiten dat de heer burgemeester het gedrag van zynen schepene goedkeurt, maer terzelve tyd niet weet wat er opte antwoorden.

De moord van M. Briggs.

Men leest in eene korrespondencie:

« Eene byzondere depeche uit Liverpool van den 17, meldt, dat de *Etna*, den vorigen nacht de Mersey is binnengelopen; Müller bevond zich aen boord. Het vaertuig werd ingehaald door de stoomsleper *Fuery*, van Birkenhead, aen boord van welks schip zich een der vervolgings-agenten van Liverpool bevond.

» Ten 10 1/2 ure werd Müller aen het uiterste zuideinde der werf Princes ontscheept. Onmiddellyk werd hy met een rytuig naer het politie-bureel gevoerd. Er bevonden zich politie-agenten met hem in het rytuig. Anderen volgden in afzonderlyke rytuigen. Van op het oogblik dat de *Etna* ontwaerd werd, ontstond er eene groote opschudding in de stad. Müller zal in het politie-bureel blyven, tot het vertrek van het konvooi van Londen, hetwelk morgen zal plaats hebben.

In den namiddag van den 16 heeft M. Mayard, eerste klerk van M. Thomas Beard, avoué der duitsche maetschappij van wettelyke bescherming, eene samenkomst met de overheden van Scotland-Yard gehad. Hy was vergezeld van M. Laskar, voorzitter der maetschappij; die laeste verzekert in staet te zyn ten voordeele van Müller het stellig bewys van eenen alibi te kunnen leveren.

Müller was by zyne aankomst te Londen zeer bleek en driftig. De kreten welke de volksmenigte tegen hem uitte, schenen hem hevigh aen te doen en ter neer te slaen. Toen hy aenzelde uit den waggon te stappen, en die door de volksmenigte den tyd gaf om op een te hoopen, dreef de inspekteur Tomer hem voorwaerts en dwong hy hem in een rytuig te stappen, hetwelk op hem wachtte en dat hem naer Bowstreet voerde alwaer hem de beschuldiging van moord duydelyk werd beteekend. Gedurende de vervulling der akte; verliet hem de standvastigheid, welke hy tot dan toe getoond had, voor de eerste maal. Een oogenblik borst hy in tranen los.

Zyn verhoor voor den magistraet van Bowstreet, is op maendag bepaald.

MM. Ferdinand Ghysens, Armand Frère, Jean Groven, Jean Kleynjens en Molard, leerlingen van het kollegie van Tongeren, hebben het examen van universiteits leerlingen afgelegd.

— Laetsten dingsdag is te Villers-la-ville een schrikkelik ongeluk voorgevallen. De vrouw Hernalsteens, als barreelwachtster aenden yzeren weg te Laroche aengesteld, wilde eenen koopwaertrein in de statie van Villers myden en zy stapte de rails over toen juist een trein met reizigers aankwam en haer de beide beenen verbryzelde. 's Anderendaegs is zy in het hospitaal van Waver overleden. Zy laet 5 kinders achter waervan het jongste maer 2 maanden telt.

— Een groot ongeluk is dezer dagen te Maegdenburg voorgevallen, in den schouwburg, by de opvoering van het stuk *Robert en Bertram*.

Het eerste bedryf van dit stuk speelt op het verdiep van een toren; op dit verdiep zit een tooneelst en in het onderdeel een andere. Ten gevolge van een ongeval aen de decoratiën, geraekten eenige balken los en op een onmenzigen viel het gansche gestel om op het orkest, in zynen val de twee akteurs medeslepende, die op den slag gedood waren. Verscheidene personen werden erg gewond, onder andere eene dame, die den arm letterlyk van het lyf werd gerukt, en een heer wiens schouder totaal gepletterd was.

Een der muzikanten werd maer door een toeval gereed. Toen de stelling begon te wankelen, sprong hy onder zyn lessenaar, waarop hy zyn ophudeide gelegd had. Het instrument werd plat gepletterd zonder dat de muzikant de minste schok gewaar werd.

De bestuurder van den schouwburg heeft aen de gewonden der slagtoffers eene schadeloosstelling van 10.000 gl. moeten betalen. De twee artisten werden begraven in tegenwoordigheid eener aanzienlyk menigte.

Eene inschryving is gepend ten voordeele der slagtoffers. Deze gebeurtenis heeft een pydlyken indruk in de stad verwekt.

— TIENMAEL GETROUWD. — Een heer van Naheim, steeds naby Hamburg gelegen, heeft dezer dagen op den ouderdom van vyftig jaren zyne tweede vrouw gehuwd. Dit huwelyk had veel getuigen bygelokt, en als blyk van bewondering van haren moed, om met den nieuwen Blauwbaerd in het huwelyk te durven treden, werd de bruid by het verlaten der kerk in zegepraal rond de dorpsplaats gedragen.

In dergelyke omstandigheden deden de Romeinen juist het tegenovergestelde.

Eenen tyd lang was de eer van de zegepraal derwyze te Roomen met minachting bejegend, dat zy geheel in verval was geraekt, wanneer, onder de regering van Keizer Theodosius, men die weder herstelde ten gunste van eenen man uit de volksklas, waervan de geschiedenis den naem niet bevaert heeft. De rede welke aendien man die hoogste eer deed bewyzen, verdient des te meer verhaeld te worden, daer zy bewyst hoe laag dit volk was gevallen, hetwelk eens meesters der wereld was.

Een potbakker, die reeds twintig vrouwen had gehuwd, en na hare dood haer, zoo als dan het gebruik was, op den stapel tot asch ha l zien verbranden, huwde eene vrouw, die van haren kant reeds twee-en-twintig mannen had zien sterven. Het publiek, van de vereeniging verwittigd, wachtte er zoo ongeduldigh den uitslag van af als van een gevecht tusschen zwaerstryders. Men was benieuwd te

weten, wie van beide eerst sterven zou. Zou het de man zyn, die reeds twintig maal weduwaer was geweest? zou het de weduwe van twee-en-twintig mannen zyn?

— Eindelyk stierf de vrouw.
Aenstonds liep het volk naer den winkel van den potbakker, maekte zich van zynen persoon meester plaetste hem eene kroon op het hoofd, gaf hem eenen palmtak in de hand, even als eenen grooten krygsheld, die een veldslag zou gewonnen hebben, en zette hem op eenen zegenwagen, van op welks hoogte die man, nogmaels weduwaer, den rouwstoet geleidde, te midden der toebereydingen der menigte en der senators, die in feestgewaad die zonderlinge plechtigheid hadden willen bywoonen.

— Men schryft uit Bergen-op Zoom, 8 september:
Als een bewys hoedang het bygelooft nog in deze gemeente heerscht kan het volgende dienen:

Eene brave en bejaerde vrouw, die sedert een aental jaren het beroep van bakker heeft uitgeoefend, doch nu sedert eenigen tyd niet meer in die betrekking kan komen, mit hoofde men haer verdenkt van te kunnen tooveren en als zodanig reeds onderscheidene malen die duivelskunst op menschen, peerden en koeijen te hebben toegepast, werd gisteren onverwachts door een manspersoon langs achter aengegrepen (terwyl hy zorg droeg dat hy zyne armen op de borst der vrouw gekrust hield) en vervolgens in een huis gesleept, waer een ziek kind te bed lag, dat men zegde door haer betooverd te zyn en dat zy moest reddden, zoo zy niet levend wilde verbrand worden.

Hoe ook de vrouw weende, op de kniën bad en haer onschuld betuigde, niets zou geholpen hebben, zoo niet drie politie-agenten het huis waren binnengedrongen die haer toen tegen de domme menigte beschermd en naer huis hebben gebracht.

— Maer Kobe, hoe kunt gy toch zoo veel borrels drinken? — Dit zal ik u zeggen, Tist. Als ik eenen borrel gedronken heb, dan ben ik een geheel ander mensch; en waerom zou zou een ander mensch ook geen borrel mogen drinken zoo wel als ik?

— HET POST-SCRIPTUM. — Men heeft beweert, dat het post-scriptum van een vrouwenbrief altyd het gewigtigste deel van den inhoud is. Een nieuw sprekend bewys daervan vinden wy in het volgende: Eene jonge dame in Indiana, die tydelyk van hare familie verwyderd was, schreef onlangs aen haren vader een wydloopigen brief, die over weinig belangryke zaken liep. Maer na de gewoone complimenten en onder de handteekening las men de volgende woorden: « P. S. *Uit de onderteekening van dezen brief, lieve vader, zult gy bemerken dat ik getrouwd ben.* »

Italië.

Men herinnert zich Hier een antwoord van den H. Vader, nu twee jaren geleden, tot een architect gedaen, die hem den bouw van eene groote kerk voorloeg. « Ik heb dringender behoefte, mynheer! — zeide de Paus — aen een hospitaal voor krankzinnigen, want de revolutie verbystert dagelyksch eene menigte hoofden. » De heilige vader, zegt men, heeft wel gelijk gehad, daer de gekrantevanden verslagen in het *gelukkige* Italië aengeven dat deze kwael verschrikkelik toeneemt. Meest alle krankzinnigen-gestichten waren te klein geworden, en het groote ziekenhuis te Milaan moest 200 krankzinnigen verplegen, die in het krankzinnigenhuis niet meer konden worden opgenomen.

De sterfte in de gevangenis is te Napels zeer verbazend, en bevestigd hoe weinig zorg er door de regering voor de gevangenen gedragen wordt. In het proces van Carpinone d'Isernia waren 116 beschuldighden, die gedurende 4 jaer gehouden werden, en van welke er 50 in de gevangenis gestorven zyn.

De *Nation* zegt dat Mazzini merkelyk verouderd, maer dat zyn politiek fanatisme altyd jong, vurig en onvermoed blyft. Nu zyn party niet genoeg voortgang maekte op het schiereiland, had by haer anders ingerigt en vooral geheime komiteeten aengesteld. In Napels had men door het volgende bulletin daervan kennis gekregen: « Op 29 augustus 1862 voltooidde het gouvernement dat zich italiaensche noemt maer dat eigenlyk slechts bestaet uit afvalligen van alle partijen, eene misdaed die aen alle bedreven misdaden, tegenwoordige en toekomstige, de kroon opzet; eene afschuwelyks, waekroepende, heilighschende misdaed, die het zuiverste bloed deed stroomen. Van dit oogenblik af scheidt eene diepe afgrond dit gouvernement van al degenen die betreuren dat, na eenen van wreede ondervinding, de Italianen hun heil aen de monarchie hebben toevertrouwd. »